

การพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีน โดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

A Development of Chinese Reading Comprehension Curriculum Using Multimedia for Grade 10 Students

สุชาร์ตน์ ภัทรภาคิน และปริญญภาส สีทอง

Sucharat Phattaraphakin and Parinyapast Seethong

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Faculty of Education, Lampang Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: fahsuchar@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอรุโณทัย ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยทำการสุ่มจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 27 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวน 2 ห้องเรียน สุ่มได้ห้อง ม.4/1 จำนวน 23 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น ใช้แบบแผนแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาของหลักสูตร 4) กระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตร 5) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร 6) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ เนื้อหาของหลักสูตรมี 4 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น 4 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต 4 ชั่วโมง หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านจับใจความจากบทความ 4 ชั่วโมง และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านจับใจความจากวิดีโอ 4 ชั่วโมง ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คู่มือการใช้หลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ได้รับบทความ: 1 มีนาคม 2568; แก้ไขบทความ: 18 มีนาคม 2568; ตอรับตีพิมพ์: 20 มีนาคม 2568

Received: March 1, 2025; Revised: March 18, 2025; Accepted: March 20, 2025

2. นักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน, สื่อประสม

Abstract

The objectives of this research were 1) to create and verify the quality of a Curriculum Development of Chinese Reading Comprehension Curriculum Using Multimedia for Grade 10 Students, and 2) to study the effects of the Chinese Reading Comprehension Curriculum Using Multimedia. Cluster sampling methodology was used to sample the school under private school. The result of the sampling was a class of 4/1 Secondary 23 students of Arunothai School (Muang District, Lampang Province). This is the pre-experimental research. The design is the one-group Pretest-Posttest design. The instruments used for data collection were the curriculum, the curriculum instructions, tests for Chinese Comprehension ability. The data were analyzed by percentage, average, standard deviation and t-test dependent.

The research results found that:

1. The Development of Chinese Reading Comprehension Curriculum Using Multimedia for Grade 5 Students consists of 6 components which are 1) background 2) purpose 3) contents 4) learning activities 5) learning materials 6) assessment and evaluation. The contents comprised 4 units of learning with a total of 16 hours, namely: unit 1 – short stories Chinese reading comprehension 4 hours; unit 2 – parables for Chinese reading comprehension 4 hours; unit 3 – Article for Chinese reading comprehension 4 hours; and unit 4 – Multimedia for Chinese reading comprehension 4 hours. The average of the curriculum appropriateness was at the high level and the overall of the curriculum instructions was appropriated at highest level.

2. The results of utilizing the Chinese Reading Comprehension Curriculum Using Multimedia was found that the posttest score was higher than the pretest at the significant level of .05.

Keywords: Curriculum Development, Chinese Reading Comprehension, Multimedia

1. บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในสังคมโลกปัจจุบันหรือที่เรียกว่า สังคมไร้พรมแดน เนื่องจากเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ มีการพัฒนาอย่างก้าวหน้า รวดเร็ว และทันสมัย ทำให้ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากภาษาอังกฤษแล้ว อีกหนึ่งภาษาที่สำคัญและได้รับความนิยมในปัจจุบันก็คือ ภาษาจีน จากสถิติจำนวนประชากรจีนในปี 2564 มีจำนวน 1.4 ล้านคน (พสุภา ชินวรโสภาค, 2564) ที่อาศัยอยู่ในจีนแผ่นดินใหญ่ ยังไม่นับรวมประชากรจีนที่อาศัยอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของโลก จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาจีนสามารถเทียบเท่ากับการเรียนรู้ภาษาที่มีผู้ใช้มากถึงหนึ่งพันล้านคนทั่วโลก (นภาพร บำรุงศิลป์, 2560) นอกจากนี้ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีน มีการพัฒนาและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประเทศจีนมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของโลกมากขึ้นในทุกขณะ ทำให้ความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

ในชีวิตประจำวันทักษะการอ่านจัดเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการอ่านข่าว ตำรา หรือเอกสารต่าง ๆ ล้วนอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหา จับใจความจากเรื่องที่อ่าน แล้วจึงนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ แต่การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบผลสำเร็จ การอ่านประเภทหนึ่งที่นักเรียนควรจะได้รับคือการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ คือ การอ่านจับใจความ ดังที่แววมยุรา เหมือนนิล (2556) กล่าวว่า “การอ่านจับใจความ เป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้นและเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป” ซึ่งสอดคล้องกับ นวกรณ์ อุ่นเรือน (2560) ที่กล่าวว่า การจับใจความของเรื่อง คือ การอ่านแล้วรู้เรื่องราวที่อ่านตลอดทั้งเรื่อง สรุปสาระสำคัญ และเข้าใจความหมายในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ดังนั้นการอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่ควรหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อให้นักเรียนสามารถจับประเด็นสำคัญและเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ถึงแม้ว่าการอ่านจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนรายวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลคะแนนทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความภาษาจีนในปีการศึกษา 2566 (โรงเรียนอรุณทิพย์, 2566) พบว่าความสามารถการอ่านจับใจความต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 โดยผลการทดสอบปลายภาค ในภาคเรียนที่ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลการทดสอบภาษาจีนเรื่องการอ่านจับใจความ เฉลี่ยร้อยละ 57.21 และจากการเข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) พบว่า ปัญหาในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน คือ ผู้เรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้หรือสามารถจับใจความได้แต่ไม่ถูกต้อง สามารถจับใจความได้เพียงบทความหรือ ข้อความสั้น ๆ และใช้วิธีการลอกเลียนเนื้อเรื่องหรือข้อความ

ไม่ใช้การสรุปด้วยข้อความหรือคำพูดของตนเอง (รายงานผลการบันทึกกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนอรุโณทัย ครั้งที่ 2 ปีการศึกษา 2566

การพัฒนาหลักสูตร เป็นวิธีการสำคัญวิธีการหนึ่งที่ทำให้ได้หลักสูตรที่มีการกำหนดมวลประสบการณ์กิจกรรมต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้ เกิดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองตามเป้าหมายมาตรฐานการศึกษาของชาติได้ พอเจตน์ ธรรมศิริขวัญ (2558) ซึ่งแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรนั้นมีหลากหลายแนวคิด จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนมีแค่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ยังไม่มีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หากมีหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านจับใจความและสามารถต่อยอดในระดับชั้นอื่น ๆ ได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนขึ้น เพื่อให้แนวทางการสอนในการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาจีนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรจัดให้มีในนักเรียนยุคศตวรรษที่ 21 ตลอดจนมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะความสามารถในการนำภาษาเป้าหมายไปใช้ในสถานการณ์จริง ไม่ใช้การจดจำเพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมและความสอดคล้องกับเนื้อหา เนื่องจากสื่อการเรียนรู้เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมที่เป็นสื่อการสอนที่ประกอบไปด้วยภาพ เสียง ข้อความ วีดิโอ หรือแอปพลิเคชัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจทำให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตนเองในด้านความกล้าแสดงออกความคิดเห็นการตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ในยุคของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความก้าวหน้ามาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการในการจัดสภาพบรรยากาศแวดล้อมของการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของตน อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน กล่าวคือ ผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถที่จะสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ตามความสนใจได้ด้วยตนเอง สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอนให้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์คิดได้อย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ ในการสอนและการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการด้วยเทคโนโลยีการศึกษา เป็นกระบวนการกำหนดขั้นตอนวิธีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและปรับใช้กับสถานการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม การใช้เทคโนโลยีและสื่อประสมมา

ใช้ในการเรียนรู้เพื่อนำเสนอสารสนเทศ สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นจากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ แบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-Group Pretest-Posttest Design)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 27 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 23 คน โรงเรียนอรุณทัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยทำการสุ่มจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจำนวน 27 โรงเรียน ได้โรงเรียนอรุณทัย ซึ่งมีจำนวน 2 ห้องเรียน สุ่มได้ห้อง ม.4/1

3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คาบเรียนศึกษาค้นคว้าในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน รวม 18 ชั่วโมง (รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหาประสิทธิภาพของการอ่านจับใจความภาษาจีน โดยการใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้ 1) หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร (2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (3) เนื้อหาของหลักสูตร (4) กระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตร (5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ (6) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร โดยผ่านการแนะนำและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.21) 2) คู่มือการใช้หลักสูตรที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.47, S.D. = 0.32) 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ ที่มีผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบเท่ากับ 1.00 และนำไปทดลองใช้นำร่อง (Pilot Study) ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.2029 – 0.7286 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.8856 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามคู่มือการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เวลารวม 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง (รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนในชั่วโมงศึกษาค้นคว้า
4. หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีน โดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สิ้นสุดลง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง
5. รวบรวมผลการทดสอบการวัดความสามารถการอ่านจับใจความภาษาจีนเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. รวบรวมคะแนน แล้วคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test Dependent Samples)

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปได้ดังนี้

หลักสูตรที่สร้างขึ้น คือ หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาของหลักสูตร 4) กระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตร 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร

4.1 ผลจากการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร	4.50	0.11	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.50	0.11	มากที่สุด
3. เนื้อหาของหลักสูตร	4.45	0.25	มาก
4. การจัดการเรียนการสอน	4.15	0.30	มาก
5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.36	0.35	มาก
6. การวัดและประเมินผล	4.40	0.20	มาก
เฉลี่ย	4.39	0.21	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พบว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่างค์ประกอบของหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.11) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.11) เนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.25) การวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.20) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.35) และการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.15, S.D. = 0.30)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม (n=5)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. คำแนะนำการใช้หลักสูตร	4.50	0.14	มากที่สุด
2. กำหนดการสอนของหลักสูตร	4.30	0.42	มาก
3. บทบาทของครูผู้สอน	4.20	0.28	มาก
4. การวัดและการประเมินผล	4.50	0.11	มากที่สุด
5. แผนการจัดการเรียนรู้	4.44	0.18	มาก
เฉลี่ย	4.47	0.32	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า พบว่าผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเห็นว่าคู่มือการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.47, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คำแนะนำการใช้หลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.14) การวัดและการประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.11) แผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = 0.18) กำหนดการสอนของหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.42) และบทบาทของครูผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.28)

4.2 ผลจากการนำหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การ ทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	ผลรวม คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S.D.D$	t
ก่อนเรียน	23	40	455	19.78	4.68	12.87	3.99	15.46
หลังเรียน	23	40	751	32.65	3.63			

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 19.78 และ 32.65 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนตามหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

5. อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.1 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาของหลักสูตร ประกอบด้วย (1) การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น (2) การอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต (3) การอ่านจับใจความจากบทความ และ (4) การอ่านจับใจความจากวิดีโอ 4) กระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตร 5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย 4 ประการ คือ 1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) เนื้อหาของหลักสูตร 3) กระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตร 4) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร สอดคล้องกับ ราล์ฟ ดับเบิลยู ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler, 1950) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหาสาระ 3) แนวการจัดการเรียนการสอน และ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ สงัด อุทรานันท์ (2532) ได้กล่าวว่าหลักสูตรควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งควรมีทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ 2) เนื้อหาสาระและประสบการณ์ 3) การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน 4) การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการในชุมชน 5) การประเมินผล 6) การเสนอแนะ

เกี่ยวกับการช่วยเหลือและส่งเสริมผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อารัง บัวศรี (2542) ได้กล่าวว่าหลักสูตรควรมีองค์ประกอบสำคัญ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร 4) จุดประสงค์ของวิชา 5) เนื้อหา 6) จุดประสงค์ของการเรียนรู้ 7) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน 8) การประเมินผล และ 9) วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ขวลิต ชูกำแพง (2553) ได้สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) ขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตร และ 3) ความสัมพันธ์กับเวลาในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2560: 143-146) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหา 3) วิธีสอนและการดำเนินการ และ 4) การประเมินผลหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ ศตวรรษ มะละแหมและคณะ (2563) กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ 10 องค์ประกอบ คือ 1) ที่มาและความสำคัญของหลักสูตร 2) แนวคิดพื้นฐาน 3) หลักการของหลักสูตร ซึ่งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดการเรียนรู้รับใช้สังคมและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน 4) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งให้นักศึกษารู้และเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของชุมชน เรียนรู้ที่จะลงมือแก้ปัญหาชุมชน สามารถปฏิบัติโครงการจิตสาธารณะและมีจิตสาธารณะที่ดีขึ้น 5) ผลการเรียนรู้ 6) โครงสร้างของรายวิชา 7) โครงสร้างหลักสูตร 8) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อการเรียนการสอน และ 10) การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ โชติกา กุณสิทธิ์, พงมาน ชำนาญกิจ และสำราญ กำจัดภัย (2563: 65-81) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบไปด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมา 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สมรรถนะสำคัญ 5) โครงสร้างเนื้อหา 6) กิจกรรมการเรียนการสอน 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้และ 8) การวัดผล จากนั้นนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ ต้องมีความคิดเห็นของนักวิชาการที่สอดคล้องกันตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จึงถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญ สอดคล้องกับ รินทรลิตา มงคลธัญวัชร (2567) ซึ่งนำกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบามาทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบคล้ายกัน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหา 4) การจัดการเรียนการสอน 5) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล และในการพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบามาทุกขั้นตอน โดยเฉพาะขั้นตอนที่ 1 วิจัยความต้องการของนักเรียน เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรที่ดีจะต้องคำนึงถึงบริบทต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สภาพการจัดการเรียนการสอน ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ความต้องการและความสนใจของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนที่ 3 การเลือกเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และตรงกับความต้องการของนักเรียน โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้านเนื้อหาจากที่นักเรียนได้นำเสนอหน้าชั้นเรียน ตลอดจนคำนึงถึงความรู้ความสามารถและวุฒิภาวะของนักเรียน ขั้นตอนที่ 5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการสอนโดยการใช้สื่อประสม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหา เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ ความต้องการ และความสะดวกของตนเอง สามารถสร้างสถานการณ์จำลอง ประสบการณ์ ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนปฏิสัมพันธ์กับสื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดจนพัฒนาความกล้าแสดงออกทางด้านความคิดเห็น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับขั้นตอนที่ 7 โดยผู้วิจัยกำหนดสิ่งที่ประเมินและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับวาริรัตน์ แก้วอุไร (2564) กล่าวว่าหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาต้องมีการวางแผนและปฏิบัติอย่างเป็นระบบ จะทำให้มีคุณค่าต่อการแก้ไขปัญหาและตรงตามความสามารถของนักเรียน ตลอดจนมีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5.2 ผลการใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนการอ่านจับใจความภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาเป็นหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน โดยผู้วิจัยเลือกแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962) ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและจะช่วยพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวินิจฉัยความต้องการ 2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ 7) การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ตลอดจนหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรได้ผ่านการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือผ่านการตรวจสอบจากตัวผู้วิจัย อาจารย์ที่ปรึกษา ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขจนทำให้หลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทุกขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับ

ใจความภาษาจีน โดยขั้นที่ 1 เป็นขั้นนำก่อนเริ่มต้นเข้าสู่การอ่านจับใจความ ขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำสื่อรูปภาพ วิดีโอ สื่อจากการ์ตูน เกม หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อให้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนใจในเนื้อหาและอยากที่จะอ่านเนื้อ ขั้นนี้ส่งผลจากนั้นให้นักเรียนตั้งสมมติฐานจากชื่อเรื่อง เพื่อทำนายเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งขั้นนี้ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ตั้งสมมติฐานทำนายเหตุการณ์จากชื่อเรื่องก่อนอ่านเนื้อเรื่อง ขั้นที่ 2 ขั้นอ่าน ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาและการใช้สื่อที่แตกต่างกัน เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย โดยขั้นนี้ นักเรียนจะต้องอ่านชื่อเรื่องและพยายามทำความเข้าใจความหมายของชื่อเรื่อง จากนั้นอ่านแต่ละย่อหน้าของเรื่องอย่างรอบคอบเพื่อค้นหาคำ กลุ่มคำ และประโยคสำคัญที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง ในขั้นนี้ นักเรียนจะใช้เทคนิคการจดบันทึกคำ กลุ่มคำ และประโยคสำคัญ เพื่อวิเคราะห์และจับประเด็นที่สำคัญของเนื้อเรื่องไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ วรชาติ อำไพ (2550) กล่าวว่า เทคนิคการบันทึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการรวบรวมเนื้อหาความรู้ที่อ่าน เพื่อประมวลความคิดหลังจากการอ่านตลอดจนเป็นการฝึกทักษะในการจับประเด็นสำคัญ เพื่อได้กรอบความคิดในเนื้อหาสาระสำหรับการอ่านต่อไป ขั้นตอนที่ 3 คือ ขั้นหลังอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อหาเสร็จสิ้นแล้ว ให้ทบทวนเนื้อหาด้วยการเรียงลำดับเรื่องราวที่อ่านมาทั้งหมด แล้วสรุปเรื่องให้เหลือเฉพาะประเด็นสำคัญ จากนั้นตอบคำถาม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความรู้ กล้าแสดงออก ซึ่งในขั้นนี้ถือเป็นการส่งเสริมนักเรียนในการแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม ระบุใจความหลักและใจความรอง ลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการอ่านจับใจความภาษาจีนซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความภาษาจีนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยวดี ศรีระบุตร (2566) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม ผลการวิจัยพบว่าการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.28 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.76 ตามลำดับและเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชฎารัตน์ ภูทางนา (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีสอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองขลุง 1 (บุรวิทยาการ) พบว่าความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนด้วยวิธีสอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R ผลปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามที่ตั้งไว้

6. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง หลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเลือกเรื่องหรือเนื้อหาที่อ่านในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาของบทเรียนที่มีชื่อเรื่องที่น่าสนใจ สนใจ และมีเนื้อหาไม่ยากหรือยากเกินไป เป็นเรื่องที่นักเรียนมีความรู้อยู่บ้าง เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมของตนเองมาช่วยสร้างความเข้าใจ หากผู้สอนเลือกเรื่องที่อ่านยาก มีความยาวมากเกินไป หรือต้องใช้การแยกแยะมากจนเกินไป จะทำให้นักเรียนไม่สามารถตั้งคำถามหรือตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนไม่ให้ความสนใจที่จะอ่านเนื้อหาของเรื่องราว นั้น ๆ เนื่องจากใช้เวลาในการอ่านเนืื่อหานานกว่าเวลาที่กำหนด

2. ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน บางเนื้อหาอาจเกินเวลาตามที่กำหนดไว้ เช่น สุภาษิตเรื่อง 一诺千金 (คำมั่นคำพันดั่งสิ่งทอง) และ 买椟还珠 (ซื้อกล่องคืนไข่มุก) เนื่องจากคำศัพท์เป็นภาษาโบราณและค่อนข้างยาก ผู้สอนควรช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงตลอดเวลา และในกรณีที่นักเรียนบางคนทำงานช้า ยังไม่เข้าใจในเนื้อหาบางส่วน หรืออ่านคำสั่งไม่ชัดเจน ควรให้คำแนะนำ อธิบาย หรือยกตัวอย่างประกอบ ผู้สอนสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

3. ผู้สอนควรกระตุ้นในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตนเองตามขั้นตอนให้สำเร็จลุล่วง ควรเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมตามความสามารถและศักยภาพของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรการอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญภาษาจีนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีการศึกษาวิจัยอ่านจับใจความภาษาจีนโดยใช้สื่อประสมผ่านการจัดการเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น Web-based learning MOOC หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ชฎารัตน์ ภูทางนา. (2563). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีสอนแบบสื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองขลุง 1 (บุรีวิทยาการ). (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2560). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: วี.พี.พี.
- โชติกา กุณสิทธิ์. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานสำหรับครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินพนิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จ้รง บั้วศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ธนัช.
- นภาพร บำรุงศิลป์. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). วิทยาลัยครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ปิยวดี ศรีระบุตร. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประสม. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 10(2), 195-206.
- พสุภา ชินวรโสภาค (บรรณาธิการ). (2564). สถิตินักเรียนไทยในจีน. วารสารรายเดือนวิทยไมตรีไทย-จีน, ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2564, 5.
- พอเจตน์ ธรรมศิริขวัญ. (2558). การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(2), 16-31.
- รินทร์ลิตา มงคลณัณย์วัชร. (2567). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- โรงเรียนอรุโณทัย. (2566). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีน ปีการศึกษา 2566*.
โรงเรียนอรุโณทัย: ลำปาง.
- วรชาติ อำไพ. (2557). “การจัดบันทึก” มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. เข้าถึงได้จาก
www.stou.ac.th/offices/oes/oespage/guide
- ศตวรรษ มะละแหม. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะตามแนวคิด
การเรียนรู้โดยใช้สังคมและการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี.
(คุณนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน). คณะศึกษาศาสตร์:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- สังต์ อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Taba Hilda. (1962). *Curriculum Development Theory and Practice*. New York,
Harcourt, Brace and Word Inc.
- Ralph W. Tyler. (1950). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago:
University of Chicago Press.